

645

Διαθήκη

φ. 342^Γ

/ 'Εβγαλμένο από Λαμπρινή τη θυγατέρα του Φ 370

/ [+ Εἰς δόξ]αν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 9/
 εἰς τὸ σπίτι τοῦ κυρ Γεωργίου Κουρλέτην / [ἐπειδ]ῆ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων
 οἶδεν τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐδὲ τὴν ὥρα διὰ τοῦτον καὶ ὁ ἄνω /
 [λεγόμ]ενος κυρ Γεώργιος εὐρισκόμενος κατάκοιτος ἐνασθενῆς τῷ σώματι εἰς δὲ
 στὸ νοεῖν σῶος καὶ εἰς τὸ / []ι σωστὰ καὶ ἀμπόδιστος τῇ λαλιᾷ του καὶ φοβι-
 ζάμενος τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὸν καταλάβῃ ἄφνι / [δί]ως καὶ μείνου τὰ παιδία
 του εἰς σύνχυσες καὶ σκάνδαλα ἐξανάκραξεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα / νοτάριον νὰ
 τοῦ ξανακάμῃ τὴν μπαροῦσαν διαθήκην ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔχῃ καμωμένες ἄλλες τέσ-
 σε / [ρε]ς εἰς τὲς πράξεις κάμοῦ τοῦ νοταρίου οἱ ὁποῖες θέλει νὰ εἶναι κομμένες καὶ
 ἄκερες ὥσάν νὰ μὴν ἐ / θέλασιν γενῇ πώποτεν ἀλλὰ ἐτούτην ὅπου κάνει τὴν σήμερον
 καὶ διορθώνει καὶ παραγγεῖλει θέλει νὰ / εἶναι βεβαία καὶ ἀσκανδάλιστην στὰ
 ὅσαν παρανκείλει καὶ εἰς τὰ ὅσαν περιέχειν νὰ ἔχῃ τὴν δύνα / μιν τῆς σὲ ὅλες τῆς
 τίς περιστάσεις καὶ εἰσὲ ὅ,τιν ὅλα περιέχειν γραμμένα καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν λέγειν
 πῶς / [ἀ]φήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπῃ καὶ τετελειωμένη
 συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτοῦ / τί ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν οὕτως ζητᾷ καὶ αὐτὸς
 τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἔπειτα λέγει πῶς ἀφήνει ὁλωνῶν του / τῶν μαιδίων καὶ τῶν
 ἐγκονιῶν του τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ
 τῶν γονέων του / καὶ τὴν ἐδικήν του ἔπειτα λέγει πῶς τὸ σπίτιν ὅπου ἔχειν στὶς
 Προσάρες ἀπὸ τῆς μάνας του καὶ ἀπὸ τῆς λα / λᾶς του τὰ ἀφήνει τοῦ υἱοῦν του τοῦ
 Βασίλη μὲ τοῦτον νὰ σφαλῇ τὴν μπόρτα τῶν αὐτῶν σπιτιῶ ἀπὸ κεῖ ποῦ / ναι
 τὴν σήμερον νὰ τὴν ἀνοίξῃ ἀπὸ κεῖ ποῦτονε πλέα ἀψὰ ἀκόμη ἀφήνει τοῦ τὸ χωράφιν
 ποῦναι ἐκεῖ / καὶ σπῖτια κοντὰ νὰ πάγῃ τὸ χάλαρον νὰ πάγῃ ἴσια στ' ἀμπέλι ἀνά-
 μεσαν τὰ δύο συκιδάκια / ν' ἀπομείνῃ τὸ ἓνα στὸ χωράφιν καὶ τὸ ἄλλο στὸ ἀμπέλι.
 'Ακόμα λέγει πῶς τοῦ ἔδωσεν ζευγάρι βούδια ἢ / μερα καὶ ζευγάρι ἄγρια καὶ ἀγε-
 λάδα μοναχικήν του καὶ ἄλλη μισιάρικη ἀκόμα λέγειν πῶς τοῦδωκε / ἄσπρα καὶ
 ἐπῆγε καὶ ἐγόρασεν ἓνα κτῆμα θηλυκὸν ἀπὸ τοῦ παπᾶ κυρ Γρηγορίου Βάβουλα
 ἀκόμα / λέγειν πῶς τοῦ ἐχρεώστειε ἡ Καράνταινα δύο ρεάλια καὶ ἤστειλέ τονε καὶ
 ἐπῆγεν νὰ τὰ πάρῃ καὶ ἐπῆρεν τα καὶ ἐκράτη / ξέν τα καὶ κεῖνα καὶ ἐπορεύτηκε
 ἀκόμα ἔδωσέν του λέγει καὶ ἓνα βουτζὶ ἀκόμα λέγειν πῶς τὸ χωράφιν ὅπου / ἔχειν
 ἀπὸ τῆς γυναίκας του στὶς Σίφωνες στὸν Κάλαμον τὸ ἀφήνει καὶ αὐτὸν τοῦ ἄνωθεν

Βασίλῃ τοῦ υἱοῦν του. / Τοῦτα τὰ γράφει λέγειν ἐπειδὴ καὶ νὰ λέγῃ ἡ νύφην του πὼς δὲν τοῦδωκε τίπετις. Ἀκόμα ἀφήνει τῆς θυ / γατέρας του τῆς Ἑρήνῃ τὸ σπίτι ὁποῦ ἔχει ἐδῶ στὸ Νέο Χωριὸ τῷχει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν μποτὲ Κωνσταντῇ / τοῦ Στακτία τὸ ὁποῖο τῆς τὸ ἔδωσεν ἀπόστας τὴν ἐπάντρεψεν μὲ ὅ,τι μασαρία εἶχε μέσαν μὲ μπά / κον καὶ μὲ βουτζὶ ἀκόμῃ δίνει τῆς τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφιν τῶν Μπροσάρων ἀνάμεσαν τὸ πηγάδι / καὶ τὴν μποταμοσυκιὰ νὰ βγῇ πέρα στὸ Κουναλούδικον συκιδάκι ἀκόμῃ ἀφήνει τῆς Λαμπρινῇ / νῆς τὸ ἀποδέλοιπον ποὺ ἀπομείνει τὴν κάτω μεριά ἀκόμα λέγειν πὼς τὸ πηγάδι τοῦ πραμάτου / νὰ τῷχου τὰ τρία παιδία νὰ παίρνου νερὸν νὰ πορεύγουνται καὶ ἄς κάμου ἀπόξων στράτα νὰ παίρνου / τὸ νερὸν διὰ νὰ μὴν μπατζάρεται ἓνα τὸ ἄλλο πρᾶμαν τος. Ἀκόμῃ δίνει τῆς Λαμπρινῆς καὶ τὸ σπὶ / τι ποὺ ἔχει ἀπὸ τῆς μάνας τῆς ἐδῶ στὸ Νέο Χωριὸ ὡς καθὼς εὐρίσκεται. Ἀκόμῃ παρακαλεῖ λέγειν τὸν / γαμπρό του καὶ τὴ θυγατέραν του ὅτι ἂν ἤθελου νᾶχουν τὴν εὐχὴν του νὰ ἀφήσου τῆς Λαμπρινῆς τὸ με / τζανάκι ποὺ εἶναι ἐδῶ στὸ σπίτιν ἀκόμῃ ἀφήνει τῆς Λαμπρινῆς τὰ ζωντόβολα πῶχειν μὲ τὸν Γε / ὠργην τὸν Καγιάφον τὴν μπάρτην του. Ἀκόμῃ τὸ σπίτι ὁποῦ ἔκτισεν λέγειν εἰς τὶς Προσάρες / τὸ ἀφήνει τῆς Λαμπρινῆς καὶ τὶς ἐμισοὺς λάγκους ποῦναι ἐκεῖ κοντὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἐμισοὶν νὰ εἶναι τῆς Ἑ / ρήνης καὶ ἃ θέλῃ ἡ Ἑρήνῃ ἄς κάμῃ καὶ αὐτὴν σπίτι ἐκεῖ καὶ τὰ ἐξῆς μὲ κοντετζιὸν ὅτιν νὰ ἔχου ἔγνοια / νὰ τὸν ἐγυρεύγου εἰς τὴν ζωοτροφὴν του ἕως ποτὲ ζεῖν καὶ ἀποθανώντας του νὰ γίνεται ὡς ἄνωθεν εἰ δὲ ὁ / ποιο παιδὶ δὲν ἤθελε τὸν ἐγυρεύγειν νὰ μὴ μπορῇ νὰ ἔχῃ ἀπ' ὅ,τι τοῦφηκε μόνο νὰ τὰ παίρνῃ τὸ παιδὶ / ποὺ τὸν ἐγυρεύγειν καὶ μαντινιέρεϊ τότε καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐτι ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοταρίου εἰ ἔχῃ παραγγεῖλῃ τί ἔ / τερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴ ἡ παροῦσαν του διαθήκη θέλει εἶσται ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ ὅποιο παι / δι ἤθελε σκανταλίσειν νὰ ἔχῃν τὴ κατάρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τὴν ἐδικήν του εἰς μαρτυρίας τῶν κά[τωθεν].

/ + Καλλίνικος ἱεροδιάκονος Γαλάντες μάρτυς εἰς τὰ ἄνωθεν. —

/ —

/ — [Μι]χάλης Λεύκαρης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα..

